

अतःशोकं समुन्मूलय व्यवसायमुद्योगं ॥३७॥ परिवर्तनमधरोत्तरीकरणं ॥३८॥ ३९॥ दीर्घैर्दीपकैर्विकैरितिशेषः ॥ काले होमकाले ॥ ४०॥४१॥ अनुरक्तेनानुरागयु-
तेन स्निग्धेन तत्कालोचितप्रियपरेण हितेनोदकहितैषिणा ॥ सत्यविक्रमयुक्तेन अमोघविक्रमयुक्तेन ॥४२॥ विक्रमकालेषु तेजः सहजमितिशेषः ॥ प्रोत्साहयामि वर्ध-
यामि अधुनात्वाच्छन्नमिवतदितिभावः॥४३॥ शरत्कालं तस्यांतं सुग्रीवस्य प्रसादं चित्तसौमनस्यं नदीनांचामलोदकत्वरूपं ॥४४॥ उपकारेण युक्तोवीरोऽवश्यंप्रतिकारे

समुन्मूलयशोकंत्वंव्यवसायंस्थिरीकुरु ॥ ततःसपरिवारंतंराक्षसंहंतुमर्हसि ॥ ३७॥ पृथिवीमपिकाकुत्स्थससागरवनाचलां ॥ परि-
वर्तयितुंशक्तःकिंपुनस्तंहिरावणं ॥ ३८॥ शरत्कालंप्रतीक्षस्वप्रावृट्कालोयमागतः ॥ ततःसराष्ट्रंसगणंरावणंतंवधिष्यसि ॥ ३९॥
अहंतुखलुतेवीर्यंप्रसुमंप्रतिबोधये ॥ दीर्घैराहुतिभिःकालेभस्मच्छन्नमिवानलं ॥ ४०॥ लक्ष्मणस्यहितद्वाक्यंप्रतिपूज्यहितंशुभं ॥ रा-
घवःसुहृदंस्निग्धमिदंवचनमब्रवीत् ॥ ४१॥ वाच्यंयदनुरक्तेनस्निग्धेनचहितेनच ॥ सत्यविक्रमयुक्तेनतदुक्तंलक्ष्मणत्वया ॥ ४२॥
एषशोकःपरित्यक्तःसर्वकार्यावसादकः ॥ विक्रमेष्वप्रतिहतंतेजःप्रोत्साहयाम्यहं ॥ ४३॥ शरत्कालंप्रतीक्ष्येस्थितोस्मिवचनेत-
व ॥ सुग्रीवस्यनदीनांचप्रसादमनुपालयन् ॥ ४४॥ उपकारेणवीरस्तुप्रतिकारेणयुज्यते ॥ अकृतज्ञोप्रतिकृतोहंतिसत्त्ववतांमनः ॥
॥४५॥ तदेवयुक्तंप्रणिधायलक्ष्मणःकृतांजलिस्तत्प्रतिपूज्यभाषितं ॥ उवाचरामंस्वभिरामदर्शनंप्रदर्शयन्दर्शनमात्मनःशुभं ॥४६॥

ण प्रत्युपकारेण युज्यते ॥ केनचित्कृतोपकारोवीरपुरुषोऽवश्यं प्रत्युपकरोत्येवेतिभावः ॥ कुतएवंनिश्चयस्तत्राह ॥ अकृतज्ञोभूत्वा यद्यप्रतिकृतोऽकृतप्रत्युपक्रियोभवति
तदा सत्त्ववतामस्मादृशां मनोहंति मैत्रो नाशयत्येवातोमित्रत्वादवश्यं सप्रत्युपकर्तेतिभावः ॥ ४५॥ तदेव रामवाक्यमेव युक्तं प्रणिधाय निश्चित्य आत्मनः शुभं द-
र्शनं शुभां बुद्धिं प्रदर्शयन्नुवाच ॥ ४६॥